

Ny president - ny kurs

Fredag 23. november ble han valgt til president i Norsk Psykologforening. Mandagen etter var Tor Levin Hofgaard på plass i sekretariatet, for å lede foreningens forberedelser til møte med helseministeren samme uke.

TEKST:

Nina Strand

FOTO:

Bo Mathisen

PUBLISERT 5. januar 2008

UT I SAMFUNNET: President Tor Levin Hofgaard vil at Psykologforeningen skal engasjere seg bredt i debatten om hvordan vi skal utvikle et helsevesen med evidensbasert behandling og høy kvalitet.

Les også intervjuet med Hofgaard i septemhernummeret.

Da Hofgaard i 1999 som fersk studentrepresentant til Psykologforeningens sentralstyre skulle ta plass på sitt første sentralstyremøte, gjorde han en klassisk nybegynnerfeil: Han satte seg i feil stol. Noen gjorde ham forsiktig oppmerksom på at der skulle presidenten, An-Magritt Aanonsen, sitte. Åtte år senere kan han rolig ta plass i

presidentstolen. Med to tredjedeler av delegatene bak seg fikk han et klart mandat fra landsmøtet.

Ny strategi

I Psykologforeningen tiltrer nyvalgt president umiddelbart etter valget, og Hofgaard ønsket ikke at presidentstolen skulle stå tom. Mandag 26. november dukket han full av energi opp i Psykologforeningens hovedkontor i Oslo, og overtok raskt styringen for å sette sitt tydelige fingeravtrykk på planleggingen av møtet med helseminister Sylvia Brustad. – Vi må endre premissene for å oppnå suksess. Jeg gikk til valg på en forandring i måten vi jobber på, og ved å velge meg som president ga landsmøtet meg et signal om at det ønsker nytenking i organisasjonen, sier Hofgaard. Han er glad for at landsmøtet kunne velge mellom to presidentkandidater, når det først var klart at det skulle være et presidentskifte. – Med to klare alternativer å velge mellom fikk landsmøtet gitt et klart budskap om hvilken retning de ønsker foreningen skal gå i. På denne måten er mandatet fra landsmøtet tydeligere enn om det bare hadde vært én kandidat.

Politikken i sentrum

– *Hva slags fornying er det snakk om?*

– Jeg vil ha en sterkere vekt på politikk i foreningen, og da tenker jeg på mer enn lønnspolitikk og fagpolitikk, poengterer den nyslåtte presidenten. – Vi må reise en politisk søyle som ruver like mye som den faglige og den lønnspolitiske. Det er på tide å løfte blikket og engasjere oss bredere. Veien jeg ønsker å gå, er fra å være en rent faglig profesjonsforening til å bli en politisk aktør som viser tydelig samfunnsansvar. Jeg vil vi skal bli en forening det er nyttig å lytte til i flere sammenhenger. Bare slik vil vi oppnå makt og innflytelse.

– Psykologene har en unik posisjon i norsk helsevesen. Denne posisjonen må vi bruke, og vise at vi tar et overordnet ansvar for reformer og endringer. Gjennom en slik tilnærming tror jeg vi vil bli lyttet til, noe som vil tjene medlemmene på lengre sikt. Vi skal få tydelig frem at vi prioriterer det å etablere best mulige psykologiske helsetjenester for pasientene, og ikke psykologenes rettigheter som sådanne. Psykologforeningen vil engasjere seg bredt i debatten om hvordan vi skal utvikle et helsevesen med evidensbasert behandling og høy kvalitet, og vise at psykologene representerer en skoloring og arbeidsmåter som er helt nødvendig for å heve og opprettholde kvaliteten. Samtidig skal vi legge vekt på at kvalitet og evidens må forstås bredere enn det som er tendensen nå, og fronte den evidensforståelsen som ligger i vår egen prinsipperklæring.

Lavterskeltilbud bare for rike

Den ferske presidenten er svært fornøyd med de politiske vedtakene landsmøtet gjorde. – Det var et vitalt og spenstig landsmøte.

– Spesielt er jeg glad for hovedsatsingsområdet vårt, psykologisk lavterskeltilbud til befolkningen. Her går vi rett inn i kjernen av kanskje det viktigste arbeidet som må skje i helsevesenet de neste årene: det å komme tidlig til, og raskt kunne gi hjelp. Nitti prosent av de med psykiske helseplager får ikke, og skal ikke ha, hjelp i spesialisthelsetjenesten. De trenger enkel tilgang til kortvarige intervensjoner for raskt å komme tilbake til normalfungering. Men dette tilbudet mangler eller er vanskelig tilgjengelig for de fleste. – Det er i praksis de med høy inntekt som i dag har tilgang til lavterskeltilbud. De som kan betale, får time hos psykolog over natten. Resten har ingenting. Et slikt system kan vi ikke ha, og dette vil jeg ta opp med ministeren. Jeg håper vi kan få i gang en dialog med henne, med utgangspunkt i eksempler på hva som kan bli bedre i helsetilbudet.

Et bankende hjerte

Hofgaard ønsker at presidentkontoret, og sentralstyrerrommet, skal være foreningens bankende hjerte. I hans strategiske tenkning har sekretariatet en sentral rolle i å legge til rette for dette. – Jeg ønsker å gjøre Psykologforeningen mer politisk fokusert. Vi må snakke med én stemme, og bli en mer synlig samfunnsaktør. Da må sekretariatet organiseres fleksibelt, slik at vi kan gjøre denne jobben. De politiske målene må i større grad gjennomsyre og prege det daglige arbeidet i sekretariatet. Gjør vi endringene på en god måte, tror jeg det vil bli gøy. Jobben blir mer meningsfull og morsom når man jobber med en visjon, og ser seg selv som en del av arbeidet for å virkeliggjøre den.

Som på julaften

– Du slipper ikke unna «hva føler du nå»- spørsmålet. Det var et intenst øyeblikk på landsmøtet da valgresultatet ble kunngjort?

– Ja. Det jeg følte akkurat da, var sterk glede, og en lettelse over at resultatet var så klart. Det var en tillitserklæring. Samtidig var det en helt spesiell følelse å stå foran landsmøtet og vite at jeg skulle overta etter An-Magritt Aanonsen, som har gjort en kjempeinnsats i sine 12 år som president. Hun har lagt et flott grunnlag å bygge videre på. Jeg blir fylt med respekt og ærbødighet over å ha fått den oppgaven.

– Men ikke av angst?

– Snarere en sitrende spenning. Dagen etter valget våknet jeg grytidlig om morgenen, med den samme følelsen jeg husker fra julaften morgen da jeg var liten gutt og så alle gavene under treet, som jeg ennå ikke visste hva inneholdt, men som jeg snart skulle åpne. Jeg fikk så mange tanker om alt det spennende jeg skal være med på, men som jeg ennå ikke helt vet hva er. Nå er jeg utålmodig etter å komme i gang!

Lavterskelpresident

God kommunikasjon mellom medlemmer, lokalavdelinger og sentral ledelse er en av presidentens hjertesaker. Han er allerede i full gang med å finne løsninger på hvordan kontakten kan bli bedre. Bruk av IKT-systemer er stikkordet. Som presidentkandidat opprettet han et eget nettsted, med presentasjon av sitt program og med mulighet for å

få svar på spørsmål i tillegg til en bloggside. Samme dag som presidentvalget fant sted, var han ute på nettstedet med kommentarer til landsmøtet og valget. Som president ønsker han fortsatt å kommunisere med medlemmene, både i form av hyppig informasjon om hva foreningen sentralt driver med, og gjennom direkte kontakt med medlemmene.

– Jeg vil være en «lavterskelpresident», sier han. – Ledelsen i foreningen er avhengig av nær kontakt med medlemmene for å treffe spikeren på hodet politisk. I går sendte jeg e-post til alle lokalavdelingene med informasjon om møtet Psykologforeningen skal ha med Sylvia Brustad, og inviterte dem til å formidle sine forventninger til oss. Dette er noe jeg vil gjøre jevnlig. Jeg ønsker lav terskel for å komme med politiske innspill for eksempel om debatter eller hendelser lokalt, som foreningen sentralt kan ta fatt i.

Psykologforeningens hjemmeside vil bli mye mer avansert i ny versjon, understreker presidenten. – Når en i løpet av 2008 får mulighet for å logge seg inn på en lukket del av hjemmesiden vår, vil jeg kunne kommunisere på blogg, og medlemmene vil kunne følge med på hva presidenten holder på med. De nye hjemmesidene vil muliggjøre en helt annen kommunikasjon både innad i foreningen og ut i samfunnet. Jeg både håper og tror at medlemmene vil benytte seg av det.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 45, nummer 1, 2008, side 64-65

TEKST:

Nina Strand, journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening

FOTO:

Bo Mathisen